

jež počaly běžeti před účinností civilního soudního řádu, a stanoví o nich, že ve svém běhu a ve svém trvání nejsou dotčeny tím, že civilní soudní řád nabytí moci. Z tohoto ustanovení rázu přechodného nelze nikterak usuzovati na hmotněprávní povahu lhůt k směnečným námitkám. Pro lhůty ty, upravené civilním soudním řádem, platí předpisy civilního soudního řádu a § 89 zák. o org. soudů, podle něhož se dny, po něž bylo podání na poště, do lhůty nevčítají. Pro správnost tohoto názoru mluví též historický vývoj. Již v § 7 nařízení ministerstva spravedlnosti ze dne 25. ledna 1850, čís. 52 ř. zák. bylo výjimkou ze všeobecného pravidla dv. dekretu ze dne 9. října 1813, čís. 1071 sb. z. s. ustanoveno, že se do tří denní lhůty k podání námitek proti směnečnému platebnímu rozkazu nemají započítati dny, po něž bylo podání na poště. Totéž platilo podle § 2 nařízení ministerstva spravedlnosti ze dne 18. července 1859, čís. 132 ř. zák. pro tří denní lhůtu k podání námitek proti směnečnému zajišťovacímu rozkazu. K ustanovení tomu došlo zjevně pro krátkost tří denní lhůty stanovené pro námitky. Řízení ve směnečných sporech jest nyní upraveno v šesté části civilního soudního řádu, §§ 555 a násl. Jak z materialii k novému civilnímu soudnímu řádu plyne (stránka 376—377) nemělo se jimi na platném právu nic změnit. O námitkách proti směnečnému platebnímu rozkazu a proti zajišťovacímu rozkazu pojednávají §§ 557 a 558 c. ř. s. Do ustanovení těch nebyl sice pojat dřívější zvláštní předpis o nezapočítávání dnů poštovní dopravy, nikoli však proto, by byl změněn dosavadní stav, nýbrž poněvadž hned ve vládním návrhu byla tato zásada rozšířena na všechny obory civilního soudního řízení a proto pojata do všeobecné části jednající o lhůtách, a to do § 135 (nyní 126), později pak rovněž se všeobecnou platností uzákoněna v § 89 zák. o soudní organizaci. Tím odpadla potřeba dřívějšího zvláštního předpisu.

Čís. 9040.

Nesplnění povinností stanovených v § 133 čís. 1 a 2 ex. ř. není důvodem pro zamítnutí návrhu na povolení vnucené dražby, nýbrž jest na soudě, by nařídil z úřadu odstranění těchto formálních vad. Tohoto postupu není třeba, je-li navržena dražba nemovitostí výslovně přístupem k zahájenému dražebnímu řízení a jsou-li okolnosti, jež mají býti dotvrzeny, spolehlivě zjevy z listinných dokladů založených již v dražebních spisech.

(Rozh. ze dne 15. června 1929, R I 312/29.)

Soud první stolice povolil exekuci vnucenou dražbou nemovitostí přístupem k dražebnímu řízení. Rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: I když u exekučního soudu jest již zahájeno dražební řízení, musí i návrh podle § 138 ex. ř. na povolení dražebního řízení vyhovovati požadavkům uvedeným v § 133 ex. ř., poněvadž výjimka z této zásady není připuštěna. Jest proto nutno, by osvědčení po-

dle čís. 1 a 2 § 133 ex. ř. byla vykázána knihovním výpisem. K návrhu musí knihovní výpis býti připojen a nesplnění tohoto požadavku jest zákonným důvodem k zamítnutí návrhu. Vymáhající strana podala pouhou žádost za vnučenou dražbu beze všech příloh a měl proto návrh z důvodu § 133 ex. ř. býti zamítnut. Že se jedná o přístup, jest nerozhodno.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Ustanovením § 133 čís. 1 a 2 ex. řádu jest sice vymáhajícímu věřiteli, navrhuujícímu, by byla povolena vnučená dražba nemovitosti, uložena povinnost, by předložil listinná osvědčení v ustanovení tom uvedená. Nesplnění této povinnosti při podání návrhu nemůže však zavdati důvodný podnět, by exekuční návrh byl pro tento formální nedostatek zamítnut, an zákon (§§ 84 a 85 c. ř. s. a § 78 ex. řádu) ukládá soudu, by z úřední moci nařídil odstranění formálních vad, což platí, jak to sluší podle předpisu § 171 jedn. řádu usuzovati, ve příčině uvedených povinností vymáhajícího věřitele. Již z toho důvodu rekursní soud neprávem zamítl exekuční návrh. Nepostupoval-li však soud své stolice podle §§ 84 a 85 c. ř. s. a § 78 ex. řádu, učinil tak v tomto případě v dobré úvaze, že osvědčení zákonem požadovaných není zapotřebí, poněvadž dražba nemovitostí jest navrhována výslovně přístupem k zahájenému již dražebnímu řízení (§ 139 první odstavec ex. řádu) a že okolnosti, jež mají býti dotvrzeny osvědčeními uvedenými v §§ 133 čís. 1 a 2 ex. řádu, jsou zjevně spolehlivě z listinných dokladů v dražebních spisech už založených. Ukládá-li zákon v § 16 první odstavec ex. řádu, by soud vykonal povolené exekuce z moci úřadu, sluší tím rozuměti výkon se žádoucí obezřetností, jímž musí býti zákonitého cíle dosaženo nejen vhodnými a účelnými prostředky, nýbrž jímž také řízení nemá býti zatěžováno zbytečnými náklady.

Čís. 9041.

Pokud jest obchodník s motocykly maloživnostníkem ve smyslu § 251 čís. 6 ex. ř. Motocykl s přívěsným vozíkem, jehož obchodník potřebuje nezbytně jako předváděcího stroje při uzavírání obchodů, jest vyloučen z exekuce.

(Rozh. ze dne 15. června 1929, R I 357/29.)

Návrhu dlužníka, obchodníka s motocykly, by byla z důvodu § 251 čís. 6 ex. ř. zrušena exekuce zabavením, uschováním a prodejem předváděcího motocyklu s přívěsným vozíkem, soud své stolice vyhověl, rekursní soud návrh zamítl. D ů v o d y: Podle § 251 čís. 6 ex. ř. vyňaty jsou z exekuce jen u řemeslníků, maloživnostníků a jiných osob, které si opatřují výdělek ruční prací, věcí, jichž potřebují k osobnímu pokračování ve výdělkové činnosti. Strana povinná jest ob-